

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
e-rara

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, ἔ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnōmica poemata quae
supersunt.*

Accessit huic editioni

Is. Hortiboni Theocriticarum Lectio-
num libellus.

Cetera sequentes paginae indicant.

GENEVAE.

Apud Iohann. Vignon.
M. DC. XX.

Su 2354

TYPOGRAPHVS LECTORI
beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater
ea qua in priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habet*

*Primum Graeca ut quam emendatissime ederentur e-
peram studiosè dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tertiò, quadam adiunximus carmina partim Theocri-
ti, partim aliorum poetarum, qua in priori deerant: qua-
dam etiam qua in nullis reperias.*

*Musæi quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.*

*Postremò, Isaaci Hortiboni Lætionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quâ emendatur, quâ explicantur.*

I. CRISPINI de sua editione
ἱστῶν.

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?*

88/4329

R I

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆFA-
TIO,

IOANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defeffum laboribus
quid vetat in amœnos nonnunquam
Poëtarum hortos requiefcendi gratia
excurrere? Sanè fuit ea mihi iam dudum
in promouendis (quoad potui) literarum
ftudiis voluntas, vt quum à grauioribus illis, imò
primariis Autoribus edendis otij quid supereffet,
fecundariis qui ad humanitatem pertinent, impen-
derem. Maximè verò iis qui viciniore origini,
vt Plato monet in Philebo, minus attractarum for-
dium habent: qui verbis lectis, apertis & illustribus
idem efficiunt, quod pictores præftant fuis pi-
gmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque ge-
neris coloribus fcitè omnino adhibitis & elegan-
ter. Ac quum fuperioribus annis ab Homero Poë-
tarum principe cœptum effet, nunc alterum ab il-
lo, Hefiodum Afcrzum illi ὁμώγεον, Theognidem
quoque & Phocylidem: Theocritum aliòsque pri-
marios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ
fcriptionis dotes vetuftatem ferre potuerunt,
profequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediât circumge-
ftantem, Diftinximus quidem eos veluti in tres

ΟΕ C O N O Μ Ι Α

operibus τῶν σωζομένων : secundam Theocrito , ac reliquis Εἰδυλλιογράφοις : tertiam ipsi Theognidi cæterisque Γνωμολόγοις hac exiguitate dedimus , ut in vnum volumen coire omnes possint , quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum : ipsa re cognoscent candidi Lectores : ne aut prolixiori præfatione periucundam horum Poëtarum lectionem remorer , aut verecundię terminos nimia commendatione transiliam. Spero equidem susceptum hunc laborem inque eodocorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem , nec ingratam futuram , cum & Latina versio , quæ de Græcis fideliter expressa est , omnibus è regione coniuncta detur : tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant , huiusque enchiridioli modulo potissimum conveniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus , præter eos quorum elucubrata studia in hos Poëtas citata extant , pleraque nobis benignè communicauit D. Portus Cretensis , vir Græcè atque Latinè doctissimus ; multa etiam apud B. Marquardum contulit C. Auberius Triumcurianus , præsertim in iis quæ Simmiæ Rhodio attribuuntur : quæ præterquam quòd sunt ἀνίγματα arbitrato veteris Autoris efficta , corruptissima erant. Ioannes Pediafimus Theocriti Σύριχα declaraturus , quantis difficultatibus afficeretur , aptè testificatus est his verbis : τὸ δὴ τῆς Θεοκρίτου σύριχα ἀνίγματι μὲν ὁμοιον , διὰ τε τὴν τῆς μεταλήψεων πύκνωσιν , καὶ διὰ τὸ ἀπορριπτῶς τῆς μνημονευθεσῶν ἰσοριῶν ἔχεται , καὶ τὸ ἐλλειπὲς τῆς συντάξεως καὶ ταῦτα μὴ κατὰ τὴν ἀπικλὺν συνήθειαν ἀλλὰ πρὸς ἐκφυλὸν , πολλὰ ἔμποιοῦσαν ἀσάφειαν. Quæ sanè præfatio æquius de Ouo , Alis , ac Securi , ænigmaticis

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Simmiae commentis prædici vsurparique
merito possent. Hæc verò breuibus idcirco non
abs re præfatur, vt intelligant studiosi adolescen-
tes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed refer-
tos tanta Poetarum veterum gaza, tum multiplici
rerum sententiarumque gravitate ac varietate ple-
nos, vt maiora volumina non solum operarum
& operis difficultate superent, verum etiam utili-
tatem grato compendio (his præsertim
temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I -
bus distinctis libris, vno tamen *index*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A.
H E S I O D I A S C R A E I,
O P E R A & D I E S.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tanquam
oracula & *αἰετοῦ* quædam communi ser-
mone vsurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de* *uulgis*
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
gere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. iij.

OECONOMIA

Annotationes in *Ερρα ἢ Ημέρας*, Philippo Mel. positissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

I I.

BUCOLICA.

THEOCRITISTRACVSII
Eidyllia, apta ad Poetices principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Herodes*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ 1. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. V. vinsemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII.

OYVM. ALAS. SECVRIM

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aubertius.

MOSCHI Syracusij.

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. M. Kerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta,

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versibus à Ecd. Iamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis E. Vineri, I. Hertelii, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolite.

TOTIVS OPERIS.

PHOCTYLIDIS poema admonitorium;
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis V.
Amerpachij aliorumq; observationibus illustrata.

SOLONIS sententiae quae supersunt,

TYRTÆI varia,

SIMONIDIS pleraque,

RHIANI,

NAUMACHII,

PANTASIDIS,

ORPHEI.

MIMNERMI,

LINI,

CALLIMACHI,

EVENI PARII,

ERATOSTHENIS,

MENECRATIS,

POSIDIPPI,

METRODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & ora-
cula non sine honoris praefatione citarunt, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, A-
thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basiliius cognomento Magnus.

HOS POETAS INSEQUITUR
eadem tertia Enchiridij parte,

SENAIORUM Libellus, continens alio-
rum quoque Poëtarum sententias: quemadmo-
dum ex Indice ad calcem illius tertiae partis
apposito constabit.

ADDITA sunt eiusdem cum superioribus ar-
gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
gmentis: quorum nomina idem Index commo-
strat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ

Ἡρώ καὶ Λέανδρον.

M V S Æ I D E H E R O.
ne & Leandro poëma ele-
gantissimum.

Α Λ Λ Ο Ξ

ΟΥ
δέλι
σοφι
σομ

γώτατον κὺ μ
Ουιδίω δαρείο
πως αὐτὸν ἐμ
ἀλλήλας ὅπως
περὶ τὴν μὲν τοι
εἰζεῖται ὑμῖν
ὄντος εἰ δώσετε
των πολλῶν. πρὸς
κὺ πάντων μέλι
μέτων, κὺ αἰθ
μὲν φιλοχρημέ
χθαιόμην. τὰ
δωατὸν ὅπου
αὐτοὶ ὅ πολλοί
λοφίμην. Εἰρῶδε

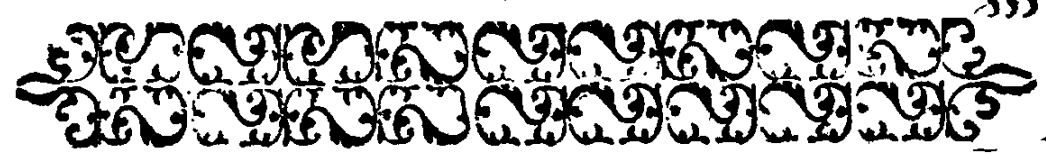
Εἰς Μουσῶν ὀπιτάφιον.

Εὐμολπὴ φίλον υἱὸν ἔχ' τὸ φαληρικὸν ἔδωκε
Μουσῶν φθίδην σῶμ' ὑπὸ τῷ ᾧ τέφρῳ.

In Musaeum epitaphium.

*Eumolpi charum tenet ora Phalerica gnatum
Musaeum cassum corpore in hoc tumulo.*

*Sed cum quatuor fuisse Musaeos à Suida tradatur, u-
nusque ex ijs, an alius quispian hic noster fuerit, inqui-
rentium. De eo scripsit in Notis suis ad Laertium If.
Hortus b.*

ΑΛΛΟ Σ Ο ΡΟΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ
αποσταλμένοις δι' αρετήν.

ΜΟΥ ΣΑΙΟΝ ἡ παλαιότατον ποιητὴν ἡ
θέλησα προοιμιάζειν τῷ τῷ Αριστοτέλει, καὶ τῷ
σοφῶν τοῖς ἐτέροις αὐτίκα δι' ἐμῶ ἐντυπη-
σολογίαις, τῷ τε ἑνὶ αὐτὸν ἡδιστον ἄμα καὶ λο-
γώτατον καὶ μέγιστα ὡς αὐτὸν εἰδῆτε τὰ ἑαυτοῦ τούτου τῷ
Οὐιδίῳ διακρίδεντα διαμονίως τῷ ὄντι καὶ θυφύει, καὶ ὅ-
πως αὐτὸν ἐμυμήτατο ἐν ταῖς Ηοῖς καὶ Λεονόδρῳ παρὲς
ἀλλήλους ὁπρὸς λαῖς λαμβάνει· οὐκ οὐκ τοῦ τῷ βιβλιδίῳ οὐ
παρὲς λαῖς μὲν τοῖς. δότε ὅτι τὰ χεῖρα ταῖς ἑαυτοῦ καὶ αὐτὸς πο-
ρεῖσθαι ὑμῖν πάσαις ταῖς τῷ ἐλλυμῶν ἀφίσταται βίβλους, καὶ
ὄντος εἰ δώσετε, δώσω ὅτι ἐκ ἑαυτοῦ ἐντυποῦν αὐτοῦ χεῖρα
των πολλῶν. πρὸς δὲ τοῖς ἐκ ἀκινδυνώους ἐμπεραθεῖσι,
καὶ πάντων μέγιστα ἔτι πρὸς λέγοντι δημοδένει, δεῖ ὅτι χεῖ-
μάτων, καὶ αὐτοῦ τέτων ἔτι πρὸς ὅτι χεῖρα τῷ δέοντων οὐ
μὲν φιλοχεμιάτως ἔχων, μάλλον ὅτι τοῖς τοιοῦτοις ἀπε-
χθαιόμενοι ταῦτά γε εἶρηκα καὶ τοῖς χεῖρα τῶν αὐτοῦ οὐ
διωκτὸν ὅτι πορρεῖν ὡς ὑμεῖς μὲν ὑπερβαλόντως ἐφίεσθαι,
αὐτοὶ ὅτι πολλὰ μόχθῳ καὶ διαπάνῃ, πεπονηκότες διατι-
λομήν. Εἰρήνη.

radatur, v-
erit, inqui-
aertium If

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
 Veneri festinantes quotannis: at arcum
 Vaser amor gestabat, iacularique gestiens,
 Acute circumspēctabat, amaramque co-
 torēt sagittam
 Matris in sacerdotissam, properansque inhaesit
 Hepati Leandri, cum puella praecordia statim trāsfo-
 disse:
 Utrique autem Cupidinis eodem perculsi furore,
 Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lucernam
 Claustrinarum posuere: ferreum autem illa sortita
 Sanguinem multiuagis prodidit amantis procellis.
 Et eos luce priuauit, priuauit etiam lufibus veneris.

Eiusdem in Musaeum.

Etiam praecordia inuidia deorum tetigit: nam carminibus
 Laetavit se consecutum Mars praemia laborum.
 Id audiens indignatus est, quod sua obumbrauerunt opera
 Tenebrae fati, Martisque non tulit iniuriam amor:
 Musaeoque mandauit: ille verò canebat amantium
 Furorem decerpenti virginis florem.
 Laudetur ergo paruis panxiffe marginibus,
 Quae paruis ludens manibus patrauit Cupido.

Νηὸς ἔλω αἰὰ 2
 κηρωγχεῖ σπ
 Οὐλθ' ἔρως βο
 Οξεία δυνδίλλεσ
 Μιτρός ἐπ' ἀρήν
 Ηπαπ Λεαῖδρο
 Αμφοτέροι δ' ἐ
 Αλλήλων δρόναν
 Λαδριδίων δῆκ
 Αἶμα πολυπλά
 Καί σφε φάας μ

Καὶ φρένας αἰδρή
 Στεῦτο λαχεῖν
 Τοῦτο κλύων νεμ
 Αχλὺς αἰδῶ
 Μυσσάω δ' ἐπέτ
 Οἷς ἐρὼ δρόδρο
 Αἰνεῖσθω ὃ μικρ
 Οὐδ' ὀλίγης π

ENSIS.

amenta

or te sagittam

fit

im transfodisset.

ore,

ernam

a sortita

ocellu.

veneru.

am carminibus

horum.

auevunt opera

am amor:

antium

ido.

ΜΑΚΡΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΤΟΥ

337

ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἔλω αἰὰ Σησὸν, αἰγίνεον ἦχε θυηλαί,
κητορρχυεῖ σπυδόντες ἐτήσιον αὐτὰρ ὁ τόξον
Οὐλοῖ ἔρως βάσταζε διοισεύσαι ᾧ μεμνωῖσα
Οξέα δεινδίλλεσκε πικρὸν δὲ ἴδυνεν οἷσόν
Μιτρὸς ἐπ' ἀρήτειρα, ὅππασαρχὸν δὲ ἐπελάσθη
Ἡπατι Λεαιόδροιο, κόρης φρένας αἴψα κρήσας.
Ἀμφιτέροι δὲ ἐπόδου, αὐτὰ πεφορημένοι οἷσρα,
Ἀλλήλων ὀπὸν αὐτο, γάμων ᾧ συνίστορα λύχρον
Λαθριδίων θήκαντο, σιδήρειον ᾧ λελοσχῶς
Αἶμα πολυπλάγκτης πορῦδωκε ποδευῶτας ἀέλλακ.
Καὶ σφε φάσ μ' ἄμερσεν, ἄμερσε ᾧ καὶ φιλοτήτων.

Τοῦ εἰς Μυσσῶν.

Καὶ φρένας ἀδρήσθη θεῶν ἔλε· δὴ γὰρ αἰοδαῖς
Στεῦτο λαχεῖν Ἀρης μουῦ ὅ· ἀφρονα πόνων.
Τοῦτο κλύων νεμέσησ' ὅτ' ἐοῖς ἐπενλώοθεν ἔρως
Ἀχλὺς ἀδ' ἔλω, ἀδύς, τ' οὐ χείδεν ὕβριν ἔρως.
Μυσσῶ δὲ ἐπέτελλεν· ὅδ' ἐκλήριζε ποδευῶτων
Οἷσρον ὀποδρέψαι παρθενίης κέλυκας.
Αἰνεῖδω ᾧ μικρῇσιν ὀπιστίξας σελίδεσσιν,
Οὐτ' ὀλίγης παύζων χερσὶν ἔοργον ἔρως.

MVSÆI DE HERONE
& Leandro.

IC Dea occultorum testem lucernam amo-
rum:

Et nocturnum natatorem per mare vesta-
rum nuptiarum:

Et coitum tenebrosum, quem non vidit im-
mortalis aurora:

Et Sestum & Abydum, ubi nuptia nocturna Herus,
Natantemque Leandrum simul & lucernam audio.
Lucernam annunciantem nuncium Veneris,
Herus nocte nubentis nuptias-ornantem nuntiam. (piter
Lucernā amoris simulachrum, quam debuit atherius Iup-
Nocturnum post officium ducere ad consortium astrorum,
Ac ipsam appellasse sponsas-ornantem stellam amorum,
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nuntiumque ceruauit insomnium nuptiarum,
Antequam molestus status staret inimicus ventus.
Sed eia mihi canenti unum concine finem
Lucerna extincta, & pereuntis Leandri.

Sestus erat & Abydus è regione, prope mare
Vicina sunt vrbes: Cupido arcum tendens,
Ambabus urbibus unā commisit sagittam,
Iuuenem vrens & virginem: nomen verò eorum
Suavisque Leander erat, & virgo Hero:
Hec quidem Sestum habitabat, ille vero oppidum Abydi,
Ambarum urbium perpulchra stella ambo:
Similes inter se, tu verò si quando illac transibis,
Quare mihi quandam turrin, ubi quondam Sestiae Hero
Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro,
Quare & antiqua mari sonum fretum Abydi,

M O T Σ A

Ι Π Ε

των,

καὶ νύ

ταίω

καὶ γάμον ἀχλὺ

καὶ Σησὸν καὶ Ἀβυ

νηχὸν ἄνδρ' ἔλκε

λύχρον ἀπαγγέλλ

Ἡροῖς νυκτιγάμο

λύχρον ἔροτος ἄ

Εὐνύχρον μετ' ἄε

καὶ μιν ὀπικλήσ

Ὅτ' ἰπέλεν σωέ

Ἀχελίω δ' ἐφύ

Ποῖν χαλεπὸν π

ἀλλ' ὅγε μοι μέ

λύχρον σβεννυμῶ

Σησὸς ἔλω καὶ

Γείτονές εἰσι πόλ

Ἀμφότερης πολ

Ἡίδρον φέξας καὶ

ἡμεοῦς ἔλκε

Ἡ μὲν Σησὸν ἔναρ

Ἀμφότερον ποῖ

ἡμεοῖς ἀλλήλοισ

αἰζέο μοι τινα

ἔσπετο λύχρον ἔ

αἰζέο δ' ἀρχαίη

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΕΡΩ

καὶ Λεάνδρον.

ΕΠΕ θεὰ κρυφίων ὀπιμάρτυρα λύχρον ἔρο-
των,
καὶ νύχρον πλωτῆρα θαλασποδόντων ὑμε-
νάων.

Καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τ' ἐκ ἴδεν ἄφθιτος ἠώς.
Καὶ Σησὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχὸς Ἡρώς.
Νηχὸν δ' ὄν τ' Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχρον ἐκίω,
λύχρον ἀπαγγέλλοντα διακτορίῳ Ἀφροδίτης.
Ἡρώϊ νυκτιγάμοιο γαμοσόλον ἀγγελιώτῳ.
λύχρον ἔροτος ἄταλμα, τ' ὠθελεν ἀφ' ἑρὸς ἑδύς.
ἐννύχρον μετ' αἰθέρον ἄγῃ ἐς οὐμὴ γύειν ἄστρον,
καὶ μιν ὀπικλησάει νυμφοςόλον ἄστρον ἔροτων.
Ὅττι πέλεν σωέριδος ἐρομανέων ὀδυράων.
Ἀγγελίῳ δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμνῶν.
Ποῖν θαλασσὸν προῖπεν ἀήλυται ἐχθρὸν αἰήτῳ.
ἀλλ' ὅγε μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτήν.
λύχρος σβεννυμνόςιο καὶ ὀλυμψόιο Λεάνδρου.

Σησὸς ἔλω καὶ Ἀβυδὸς ἐναπίον ἐγγύδι πόντου.
Γείτονες εἰσι πόλεις, ἔροτος δ' αἰὰ τόξα πταίνων.
Ἀμφοτέρης πολίεσσιν ἓνα ξυνέκλειν οἷσιν.
Ἡίδεον φάεας καὶ παρθένον. ἔνομα δ' αὖτ' ἦδ'
ἡμερόεις τ' Λεάνδρου ἔλω, καὶ παρθένου Ἡρώς.
Ἡ μὲν Σησὸν ἔναμεν, ὃ δ' ἡ πολίεσσαν Ἀβύδου.
Ἀμφοτέρων πολίων, φεικταλλέες ἀσπίδες ἀμφω,
ἡμελοὶ ἀλλήλοισι, σὺ δ' εἴποτε κείδε φρήσας,
αἰζέ μοι πινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστὰς Ἡρώς,
ἔστατο λύχρον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνδ' Ἀεάνδρου.
αἰζέ μοι δ' ἀρχαίης ἀλινχέα πορθμὸν Ἀβύδου.

Adhuc doflens mortem & amorem Leandri.
 Verum unde Leander in Abydo domos habitans,
 Herus ad amorem venit, amore vero deunxit & ipsam
 Hero gratiosa generosum sanguinem sortita,
 Veneris erat sacerdos: cum nuptiarum vero imperita esset
 Turrim à parentibus apud vicinum habitabat mare,
 Altera Venus regina, castitate vero & pudore
 Nunquam collectarum commercio usa est mulierum:
 Neque tripudium gratiosum adiuit iuuenilis ætatis,
 Liorem euitans inuidum mulierum:
 (Nam ob pulchritudinem inuida sunt fœminæ)
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Sape etiam Cupidinem conciliabat libamentis,
 Matre cum cœlesti flammeam tremens pharetram,
 Sed neque sic euitavit ignotas sagittas,
 Iamque Venerem populare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,
 Cateruatimque festinabant ad sacrum diem ire (larum,
 Quotquot habitabant mari circundatarum extrema in su-
 Hi quidem ab Hæmonia, hi vero maritima à Cypro.
 Neque mulier vlla remansit in oppidis Cytherarum,
 Non Libani odoriferi in summitatibus saltans:
 Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,
 Non Phrygiæ incolæ, non vicina ciuis Abydi:
 Neque ullus iuuenis amator virginum, certè enim illi
 Semper secuti, ubi fama est festi,
 Non tantum immortalium afferre festinant sacrificia,
 Quantum aggregatarum ob pulchritudines virginum,
 Verum dea per adem incescit virgo Hero,
 Splendorem gratum emittens facie.
 Qualis alba genas oriens luna.
 Summi vero niuearum rubebant circuli genarum,
 Vt rosa ex thecis bicolor: certè diceres
 Herus ex membris rosarum prætium apparere:
 Colore enim membrorum rubebat: euntis vero (puella
 Etiã rosa candidam induta tunicam sub talis splendebat

Εἰσὶν αὖτ' οὐ καλὰ
 Ἀλλὰ πόθεν Λεῖ
 Ἡρώς ἐς πόδον
 Ἡρώ μ' χαίρει
 Κύπριδος ὡς ἱ
 Πύργον δὲ πρὸς τῶν
 Ἀλλ' ὡς πρὸς τῶν
 Οὐδέ ποτ' ἀγνοῖ
 Οὐδέ χορὸν χαίρει
 Μόρον ἀλθουμένη
 (Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλῶ
 Ἀλλ' αἰεὶ κυδερῆ
 Πολλὰ καὶ ἡ τ' ἔργα
 Μυθεῖ σὺν ἑσθῇ
 Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀλῆ
 ἢ γὰρ κυπρίδῃ π
 Τῶν αἰδ' Ἰησὸν α
 Πασυδῆν δ' ἔσπε
 Οὐτοὶ γαμεταεσκο
 Οἱ μὲν αὖτ' Αἰμον
 Οὐδὲ γυνή τις ἔρ
 Οὐ λιβάνῳ δούοντ
 Οὐδὲ πρὸς πόντων
 Οὐ φρυγῆς γαίῃ
 Οὐδὲ τις ἠηδέων
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντε
 Οὐ πόσον ἀδανὰ π
 Οὐτον ἀλθουμένη
 ἢ δὲ θεῆς νύκτ' ἡνὸν
 Μαρυαρογλῶ χαίρει
 Οἷα δ' ἄλκυοντι
 Ἀκρὰ δὲ χονέων φῶ
 Ὡς πόδον ὅν καλῶν
 Ἡρώς ἐν μελέεσσιν
 Χοροῖν γὰρ μελέων
 Καὶ πόδα λυκεχίτ

andri.
s habitans,
devenxit et ipsam
rtita,
verò imperita esse
abitabat mare,
et pudore
est mulierum.
eniliu etatē,

femine)
m,
amentis,
pharetram,
um,
neri,
m diem ire (larum,
tarū extrema inju-
ritima à Cypro.
Cytherarum,
saltans:
ne festo,
Abydis:
certè enim illi

inant sacrificia,
adines virginum
Heto,

li genarum,

prate:
u vero (puella
in talia splendebat

Εἰσέπ' αὖθις κλαίοντα μόρον, καὶ ἔροτα Λείανδρον.
Ἀλλὰ πόθεν Λείανδρον ἄβυσδ' ὅδε δώματα ναίων,
Ἡρώς ἐς πόσον ἤλθε, πόσω δ' ἐνέδησε καὶ αὐτῶ;
Ἡρὸς μὲν χεῖρας διατρεφές αἵμα λαχούσα,
κύπερδ' ὡς ἱέρεια γάμων δ' ἀδίδακτο εὐρύσσει.
Πύργον δ' ὅτ' ὀρεγνόντων ὡς γείτονι νῆε θαλάσσης.
Ἀλλὰ κύπερις ἴαται παροφροσύνη καὶ ἀδιδεῖ
οὐδέ ποτ' ἀγρομήνῃσιν ἐνωμιλῇσι γυναιξίν.
οὐδ' ἔχρον χεῖρ' ἐντα μετήλυθεν ἥλικος ἤβης.
Μόρον ἀλθουμένην ζηλήμονα θυλυτεράων.
(καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονες εἰσὶ γυναικες).
Ἀλλ' αἰεὶ κυδερεια ἱλασκομένη Ἀφροδίτῃ
Πολύκι καὶ τ' ἔροτα παρηγορέσκει θυηλαῖς.
Μητεὶ σὺν ἔρανή, φλογερῶν ἑομένα φάρτερι.
Ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε περὶ πνεύοντας οἷσιν
καὶ γὰρ κυπερδὴν πανδήμιον ἤλθεν ἑορτή,
τῶν αἰὰ Σησὸν ἄγροισιν ἀδώνιδι καὶ κυδερείῃ.
Πασυδὴν δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἡμέρ' ἐκείνῃ.
Ὅσοι ναυταεσκον ἀλίσρεφῶν σφυρὰ νήσων.
οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίας δ' ὅτ' Κύπερον,
οὐδ' ἄνθρωπος ἐμμενεν ἐνὶ πλοῖεσσι κυδέρον.
οὐ λιβάνη θυόεντο ἐνὶ πτερυγῇσι χορδύων,
οὐδ' ὄψελι πτόνων τις ἐλαίπετο τῇ μὲν ἑορτῇ,
οὐ φρυγίης νάετις, οὐ γείτον' ἀγὼς Ἀβύδου.
οὐδ' τις ἠηδέων φιλοπάρδει, καὶ γὰρ ἐκείνῃ.
Ἄϊν' ὁμαρτήσαντες ὅπῃ φάτις ὅσιν ἑορτῇ,
οὐ τόσον ἀθανάτων ἀγέλας σπύδουσι θυηλαῖς.
Ὅσον ἀγρομήνων διαγάλλεα παρθενικῶν.
ἢ δ' αἰὲς καὶ νῦν ἐπ' ὄχετο παρθένο Ἡρὸς,
Μαρυαροῦ γὰρ χεῖρας ἀπασ' ἐπέπυσσε παρσώπῃ.
οἷά τ' ἰδουκοπάρη, ἐπαγτέλλεσσι σελῶν.
Ἀφρα δ' ἰχθυόων φοιτῶσιν ἐν κόλῳ παρθεῶν,
ὡς ῥόδον ἐν καλύκῳ διδυμόχρον, ἢ τάχα φαῖης.
Ἡρώς ἐν μελέεσσιν ῥόδων λειμῶνα φαλῶσα.
Ἀροῦ γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο νιοσομένης καὶ
καὶ ῥόδα λουκεχίτωνες ὑπὸ σφυρὰ λαμπετοῦ κούρης.

Multa verò ex membris gratia fluebant, sed antiqui
 Tres gratias menti sunt esse: alteruter verò Herus
 Oculis ridens centum gratijs pullulabat.
 Profecto sacerdotem dignam nata est Venus.
 Sic ea quidem plurimum antecellens feminas,
 Veneris sacerdotissa noua apparebat Venus.
 Subijt autem iuuenum teneras mentes, neque ullus vir
 Erat, qui non affectaret habere coniugem Heronem.
 Illa autē benefundatam quacunque per adem vagabatur,
 Sequentē mentē habebat & oculos & praeordia verorū.
 Atque aliquis inter iuuenes admiratus est, & dixit verbū:
 Et Sparten acceßi, Lacedaemonis vidi urbem,
 Vbi laborem & certamen audimus pulchritudinum:
 Talē aut nondum vidi puellā, prudentēque teneramque.
 Fortē Venus habet gratiarum vnam iuuenum.
 Intuens defessus sum: sarietatem aut non inueni aspiciēdi.
 Illico moriar, cubilia ubi conscenderim Herus.
 Non ego in caelo cuperem deus esse,
 Nostram uxorem habens domi Hero.
 Si autem mihi non licet tuam sacerdotem tractare,
 Talem mihi Cytherea puellam uxorem praebeas:
 Talia iuuenum quisque locutus est: undique alius
 Vulnus calans insaniuit, pulchritudine puella:
 Grauiā passē Leander, tu aut ut vidisti inclytam puellā
 Nolebas occultis consumere mentem stimulis,
 Sed ardentibus domitus inopinato sagittis,
 Nolebas viuere perpulchra expers Heronis:
 Simul in oculorum radijs crescebat fax amorum,
 Et cor feruebat inuicti ignis impetu.
 Pulchritudo enim celebris immaculata femina
 Acutior hominibus est veloce sagitta:
 Oculis verò via est: ab oculi ictibus
 Vultus delabitur, & in praeordia viri manat.
 Cepit autē ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor.
 Tremuit quidem corde, pudor verò ipsum tenebat caput.
 Obstupuit verò pulchritudinem optimam: amor verò ad-
 mit pudorem.

Πολλὰ δ' ἐκ μὲν
 Τρεῖς χάριτας ψόβ
 Ὀφθαλμὸς γέλωτον
 Ἀπρεκέως ἱέρεια ἐ
 Ὡς ἢ μὲν πολλοὶ
 Κύριον δ' ἀφ' ἧται
 Δύσατο δ' ἡ δέων
 Ἡν, ὅς οὐ μὲν ἀνεν ἐ
 Ἡ δ' ἄρα καλλιθέ
 Ἐσπόμενον νόον εἶχε
 καὶ τις ἐν ἡ δέοισιν
 καὶ ἀφ' ἧται ἐπέβλε
 Ἡ καὶ μὲν καὶ ἀθλοῖ
 τοῖς δ' ἔγω ὅπως
 καὶ τὰ καὶ κύριον ἐχ
 Παππάρων ἐμὸν γὰρ
 Αὐτίκα τεθνήσκω λέ
 οὐκ ἂν ἐγὼ γὰρ ὅλ
 Ἡμετέρω παρ' ἡκοί
 εἰ δέ μοι ἐκ ἐπέοικε
 τοῖς μοι καὶ δέρεται
 τοῖς μὲν ἡ δέων τις ἐ
 ἔλκω ὑποκλέπτων
 Αἰνοπαῖδες Δείαδρε
 οὐκ ἐθέλες κρυφίους
 ἀλλὰ πυρεπνύσους
 οὐκ ἐθέλες ζώειν παρ
 ἔγω βλεφάρον δ' ἄ
 καὶ κραδίη παφλα
 καὶ μὲν γὰρ παρ' ἡ
 ὀξύτερον μὲν ὅπως
 Ὀφθαλμὸς δ' ὅς ἐ
 ἔλκω ὀλιγαίη, καὶ
 εἶπε δέ μιν τότε δα
 ἔτρεμε μὲν κραδίη
 θάμβει δ' εἶδεν

Πολλὰ δ' ἐν μύλων χεῖρες ῥέοντο ὅ παλαῖ
 Τρεῖς χάριτας ψόφοντο πεφυκέναι εἰς δέ τις Ἡρόυς
 Οφθαλμός γέλωτον ἔχοντο χαρίτεσσι τεθήλη.
 Ατρεκέως ἱέρεια ἐπαξίον ὕρετο Κύπρις.
 Ὡς ἢ μὲν ποτὶ πολλὸν ἀφίστασθαι γυναικῶν,
 κύπριδ' ὅτ' ἀρήτειρα νέν διφναίετο Κύπρις.
 Δύσατο δ' ἡ δέαν ἀπαλας φρένας· οὐδέ τις αὐδρῶν
 ἦεν, ὅς οὐ μῦθευεν ἔχειν ὁμοθέμιον Ἡρόν.
 Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπῃ κ' ἔνῃον ἀλάτο,
 Εσπύδρον νόον εἶχε καὶ ὀμματὰ, καὶ φρένας αὐδρῶν.
 καὶ τις ἐν ἡ δέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον.
 Καὶ σπάρτης ἐπέβλεψα λακκοδαίμον' ὅτ' ἱρακὸν ἄστυ,
 ἦχε μωδὸν καὶ ἀέθλον ἀκρόαυ' ἀγλαΐαν.
 Τοίλω δ' ἄπω ὅπωπα νέκω κεδνὴ δ' ἀπαλῶτε,
 καὶ τάχα Κύπρις ἔχῃ χαρίτων μέγα ὀπλοτεράων.
 Παπιδάμην ἐμόγητα, κόρον δ' ἔχ' ὄρον ὀπωπῆς.
 Αὐτίκα τεθναίω λέχεον ὀπιθήμην ὅτ' Ἡρόυς.
 Οὐκ αὖ ἐγὼ γὰρ ὄλυμπον ἐφιμείρα θεὸς εἶναι,
 Ἡμετέρω παρκοίτην ἔχον ἐν δώμασιν Ἡρόν.
 εἰ δέ μοι ἐκ ἐπείκει τέλω ἱέρεια ἀφάσσειν,
 Τοίλω μοι κῦθέρεια νέκω παρκοίτην ὀπάσσειν.
 Τοῖα μὲν ἡ δέων τίς ἐφώνεεν, ἄλλοθεν ἄλλος
 ἔλκετο ὑποκλέπῳ ἐπεμύνατο καλέει κέρως.
 Αἰνοπάδες Δείαδρε σὺ δ' ὥς ἴδες θυκλέα κέρως,
 Οὐκ ἔδελες κρυφίοισι κατὰ τρύχην φρένα κέντρως
 Ἀλλὰ πυρεπνύσοισι δαμείς ἀδύκῃ τοῖς οἰσῶς
 Οὐκ ἔδελες ζώον ποτὶ γαλλέ' ὅτ' ἀμφοῖν Ἡροῖς.
 Εὐὼ βλεφάρον δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρρὸς ἐρότων,
 καὶ κραδίη πάφλαζεν αἰκλήτῃ πυρρὸς ὀρμῇ.
 καὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύσον ἀμωμήτοιο γυναικός,
 Ὄξυτερον μερόπτεσι πέλει πέρωνεν οἷς.
 Οφθαλμός δ' ὁδὸς ὅσιν· ὅτ' ὀφθαλμοῖο βολάων
 ἔλκετο ὀλιθαίρει, καὶ ὅτ' φρένας αὐδρὸς ὀδύει.
 εἶπε δέ μιν τότε δαίμων, δαίμειν τρομέω, αἰδώς.
 ἔτρεμε μὲν κραδίη, αἰδώς δέ μιν εἶχεν αἰώνων.
 Θάμβει δ' εἶδὸς ἀΐσιν, ἔργος δ' ἀπενίσφισιν αἰδώς

Audacter autem ob amorem impudentiam affectans,
 Tacitè pedibus incedebat, & contrastet puellam:
 Oblique verò intuens dolosos torquebat oculos:
 Nutibus mutis in errorem inducens mentem puella,
 Ipsa verò ut sensit amorem dolosum Leandri,
 Gausa est ob gratias suas. tacitè verò & ipsa
 Sape gratam suam occultuit faciem,
 Nutibus occultis innuens Leandro,
 Et rursus extulit: ille verò intus animo gaudebat,
 Quòd amorem sensit, & non renuit puella.
 Dum igitur Leander querebat occultam horam,
 Lucem contrahens descendit ad occasum dies:
 Et regione autem apparuit umbrosa hesperus stella.
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit, atratas insurgentes tenebras,
 Tacitè quidem stringens roseos digitos puella,
 Ex imo suspirabat vehementer illa verò silentio
 Tancquam irascens roseam retraxit manum.
 Ut verò amata sensit instabiles nutus puella,
 Audacter manu variam traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigrè autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 Tancquam nolens, talèmq; emisit vocem,
 Fæmineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me infelix virginem trabis?
 Alia ito via, meámque dimitte vestem:
 Iram meorum, cuit a locupletum parentum.
 Veneris non te decet dea sacerdotem sallicitare:
 Virginis ad lectum difficile est ire.
 Talia minata est convenientia virginibus.
 Fæminearum autè Leander ubi audiuit furorè minarum,
 Sensit persuasarum signa virginum
 (Etenim cum iuuenibus minantur fæmine,
 Venerearum consuetudinum per se nuncia sunt mina.
 Virginis autem bene olens boni coloris collum osculatus,
 Tale verbum ait, amoris ictus stimulo:

Θάρσαλέως δ'
 Ἡ ῥέμα προσῆ
 Δόξα δ' ὅππῃ
 Νόμισαν ἀφθ
 Αὐτὴ δ' αἰς ξυ
 Χάσρεν ἐπ' ἀγ
 Πολλάκις ἰμερ
 Νόμισαι λαθ
 Καὶ πάλιν αἰτε
 Ὅτ' ἡ πῆδον ξυ
 Ὅφρα μὲ οὐκ
 Φέγῃ αἰασείλ
 Ἐκωράτης δ' α
 Αὐτὰρ ὁ θάρσα
 Ὡς ἰδε κωλύοντε
 Ἡ ῥέμα μὲ θλίβ
 Βυσσόδεν ἐσοναχ
 Οἷ' τε χωροβή
 Ὡς δ' ἐρετῆς ἐ
 Θάρσαλέως παλ
 Ἐξατα τιμῶν
 Οὐκαλέως ὅ πό
 Οἷ' ἀφ' ἧν ἐδέλε
 Θηλυτέροις ἐπέ
 Ξεῖνε. τί μαργὰ
 Ἀλλ' ὡς εὖρε κεί
 Μιῶν ἐμὴν δότι
 Κύρι' δ' ὅσοι
 Παρθενικῆς ὅπ' ἡ
 Τόια μὲν ἠπεύλη
 Θηλείης ὅ Λέανδ
 Ἐγὼ περὶ δουρῶ
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠιδέοι
 κυρωσίδων ὁάρα
 Παρθενικῆς δ' ὅ
 Τόσον μὲν οὐκ ἐ

Θαρσαλέως δ' ἔω' ἔροτος αἰαθεῖλω ἀγαπαῖζων.
 Ἡ ῥέμα προσὶν ἐβαινε, καὶ αἰτίον ἵστατο κούρης.
 Δόξα δ' ὅππῳ δύναντος ἐλέλιζεν ὅπως παρ
 Νόμασιν ἀφ' ὧν τοῖσι παρὰ πλάζων φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ' ὡς ξυνέεικε πόδον δολοῦντα Λεανδρῶ,
 Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν ἐν ἡσυχίῃ ὅ καὶ αὐτὴ
 Πολλάκις ἰμερῶεσσαν ἐλὼ ἀπέκρυψεν ὅπως πῶ
 Νόμασι λαθροδίοισιν ἔω' ἀγγέλλετα Λεανδρῶ,
 Καὶ πάλιν αἰτέκλινεν. ὁ δ' ἐνδοδι θυμὸν ἐκύνθη,
 ὅππῃ πόδον ξυνέεικε καὶ ἐκ ἀπεσείσατο κέρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεανδρῶ ἐδιζέτο λαθροῖν ὄρῳ
 Φέγγ' αἰαστείλασθαι κατ' ἡνέες ἐς δύσιν ἡώς.
 Ἐκ τῶρα δ' αἰέταγε βαδύσκιον ἔσπερον αἰσῆρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαδεν ἐγγύθι κέρης
 ὧς ἰδὲ κυανόπεπλον ὅππῃ τρώσκεσσαν ὁμίχλῳ.
 Ἡ ῥέμα μὲν θλίβων ῥοδιδέα δακρυλὰ κέρης,
 Βυσσὸν ἐσπινάχισεν ἀδ' ὅσφρατον ἡδ' ὁσπῆ
 Οἷόν τε χωρὶς ἡ ῥοδέλω ἐξέσπασε χεῖρα.
 ὧς δ' ἔρατῆς ἐνόησε χαλῖφροντα νόματα κέρης.
 Θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῆρα
 Ἐξατα πιμῖνεν τὸν ἄγων ὅππῃ κούρεα νηοῦ.
 Οὐκ ἀλὲως ὅ πόδεσσιν ἐφείσατο παρθένον. Ἡ ῥο
 Οἷά τ' ὅρ' ἐκ ἐδέλυσσε, τοίλῳ δ' αἰνεῖτο φωνῶν,
 Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεανδρῶ.
 Ζεῖνε, τί μαργαινεις; τί με δ' ὅσμορε παρθένον ἔλκεισ;
 Ἀλλ' ὅδε κέλευθον ἐμὸν δὲ λυγρὸν χιτῆρα.
 Μῶν ἐμὴν λυγρὸν ποικυπέων χυμῶν.
 Κύριον δ' ὅσσι εἰσὶ θεῖς ἱερεῖα ἀφάσσειν.
 Παρθενικῆς ὅππῃ λέκτρον ἀμύχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τόσα μὲν ἡπέλυσεν εἰκότα παρθενικῆσιν.
 Θηλείης ὅ Λεανδρῶ ἐπεὶ κλύεν οἷσρον ἀπειλῆς,
 Ἐγὼ πειδομύων σπηλῖα παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἡδέοισιν ἀπειλείωσι γυναικίς,
 κυριδίῳ δ' ἄρρον αὐτὰρ ἑλοῖ εἶσιν ἀπειλῆς.
 Παρθενικῆς δὲ δ' ὅσμον εὐχρῶν αὐχένα κύσας,
 Τόσον μὲν εἶπε, πόδον βεβλημῆς οἷσρον.

Venus cara post Venerem, Minerva post Mineruam.
 (Non enim terrestribus aequalem voco te mulieribus,
 Sed te filiabus Iouis Saturnij assimilo)
 Beatus qui te plantauit, & beata qua peperit mater,
 Venter, qui te enixus est felicissimus: sed proces
 Nostras exaudi, amorisque miseresce necessitatis:
 Veneris ut sacerdos, exerce Veneris operas
 Huc ades, initiare nuptialibus legibus deas
 Virginem non decet administrare Veneris:
 Virginibus Venus non gaudet: si verò volueris
 Instituta dea veneranda, & ceremonias fidas discere,
 Sunt nuptia & lecti: tu autem si amas Venerem,
 Mulcentium mentem ama suauem legem amorum:
 Tuumque seruum me accipe, & si volueris coniugem,
 Quem tibi Cupido venatus est, suis sagittis affecutus:
 Sicut audacem Herculem celer auriuirga Mercurius
 Seruitum duxit Iardanem ad puellam, i. Omphalem:
 Tibi verò me Venus misit, & non sapiens attulit Morum.
 Virgo non te latet ex Arcadia Alalanta, (rim.)
 Quae olim Milanienis amanti fugit lectum,
 Virginitatem curans: irata autem Venere,
 Quem prius non amauit, in corde posuit toto.
 Persuadere & tu cara, ne Veneri iram excites.
 Sic fatus, persuasit recusantis mentem puellae.
 Animum amoriperis errare faciens verbis.
 Virgo autem muta in terram fixit aspectum,
 Pudore rubefactam abscondens genam,
 Et terra triuit summitatem in uestigijs: cum pudore aut
 Sape circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hac omnia praeunntia: virginis autem
 Persuasa ad lectum, promissio est silentium,
 Iam & suauamarum suscepit stimulum amorum.
 Urebat autem cor dulci igne virgo Hero.
 Pulchritudineque suauis stupefcebat Leandri,
 Dum igitur ad terram habebat inclinatos oculos:
 Tunc & Leander amore furente vultu

Κύπρι φίλη
 (Οὐ γὰρ ὅτι
 Ἀλλὰ σε θυ
 Ὀλβιῶ ὅς
 Γαστήρ ἡσ' ἐλ
 Ἡμῖτέρον ἐλ
 Κύπριδος ὡ
 Διὸρ ἴδι μυσ
 Παρθένον ἐκ
 Παρθενη καὶ
 Θεσμὰ θεῶν
 Ἔστι γάμος καὶ
 Θελεξιόων ἀγ
 Σὸν δ' ἰκέτι
 Τὸν σοι ἔργον
 Ὡς δρασω
 Θετεύειν ἐνόρ
 Σοὶ δέ με Κύπ
 Παρθένο οὐ
 Ἡποτε Μελα
 Παρθενὶς ἀλέ
 Τὸν παρθε
 Πείθεο καὶ σὺ φ
 Ὡς εἰπὼν παρ
 Θυμὸν ἐρωτο
 Παρθενην δ'
 Αἰδοῖτο ἐρυθίσωσ
 Καὶ χροὸς ἐξεί
 Πολλάκις ἀμφ
 Πειθεῖς γὰρ τὰ
 Πειδομένης πό
 Ἡδὴ καὶ γλυκύ
 Θέρμετο ἦ κε
 Κάλλει δ' ἰμερ
 Ὁφρα μὲ οὐ
 Τόφρα ἦ καὶ Λει

Minervam.
mulieribus,
perit mater,
proceres
bitatis:
sue
i:
lueris
fidac discere,
enerem,
amorum:
in coniugem,
in affecutus:
a Mercurius
Omphalem:
s. attulit Mercur.
a.
am.
re,
tato.
excites.
ella.
ui.
um,
cum pudore au
m.
: virginu autu
m,
amatum
o.
ndri.
os oculos

ΠΟΙΗΜΑΤΙΟΝ

347

Κύπρι φίλη μὲν κύπριν, ἀδελφάην μετ' Ἀθηνάων.
(Οὐ γὰρ ὅττι χθονήσιν ἴσην καλέω σε γυναιξί·
Ἀλλὰ σε θυγατέρεσσιν διὸς κρονίων· εἴσομαι)
Ὁ λβι· ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη ἢ τέκε μήτηρ·
Γαστήρ ἥ σ' ἐλόχβυσε μακαρτάτη, ἀλλὰ λιταίων
Ἡμῖτέρον ἐπάκουε, πόδ' αὖ δ' οἶκτιρον αἰάτκλω,
Κύπριδ' ὡς ἱέρεια μιστέρχεο Κύπριδ' ἔργα.
Διὸς ἴδι μυστι πόλβυε γαμήλια δεσμά δεαίνης·
Παρθένον ἐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσθαι ἀφροδίτη·
Παρθενικῆς οὐ κύπρις ἰάνει, λὺ δ' ἐδέλῃσης
Θεσμὰ θεῆς ἐρόντα, καὶ ὄργια πιστὰ δαίωται,
Ἔστι γὰρ μοι καὶ λέκτρα· σὺ δ' εἰ φιλέεις κυδέρεαι,
Θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονι δεσμὸν ἐρότων·
Σὸν δ' ἰκέτιω με κόμιζε, καὶ λὺ ἐδέλῃς ὄφρα κοίτῃ,
Τὸν σοι ἔρος ἤχρυσεν εἰς βελέεσσιν κινήσας·
Ὡς δρασὺν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρραπτος Ἑρμῆς,
Θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαφθονίῳ ποτὶ νύμφῃ.
Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπεμπε καὶ οὐ σοφὸς ἦν γὰρ Ἑρμῆς,
Παρθένο· οὐ σέ λεληθεν ἀπ' Ἀρχαδίνης Ἀταλαίῃ
Ἡποτε Μειλανίων· ἐρασταμύρου φύλῃ θυγῶ,
Παρθενίης ἀλέγυσσα, χαλωσταμύρης δ' Ἀφροδίτης,
Τὸν παρ· ἐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ δέ το πάσῃ.
Πείθεο καὶ σὺ φίλη, μὴ Κύπριδι μῶν ἐγείρης.
Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομύρης φρένα κέρης,
Θυμὸν ἐρωτοτόκισι ὄφρα πλάγξας ἐνὶ μύθοις.
Παρθενική δ' ἄφρογ· ὅττι χθόνα πῆξεν ὀπωπῶ,
Αἰδοῖ ἐρυθίσωσαν ὑποκλέπτουσα παρῖν,
Καὶ χθονὸς ἔξεν ἀκρον ἐπ' ἵχρυσιν, αἰδομένη ὅ
Πολλάκις ἀμφ' ὥμοισιν ἐὼν ξυνέρχεται χερσὶν·
Πειθῆς γὰρ πάντα πρὸς ἀγέλα, παρθενικῆς ὅ
Πειδομύρης ποτὶ λίκνεν, ὑποχρεσὶς ὅτι σιωπῇ.
Ἡ δὲ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρότων.
Θέρμετο ὅττι κραδίῳ γλυκερᾷ πυρὶ παρθένο· Ἡ ἔρ
Κάλλει δ' ἰμερόντ' αἰετοῖντο Λαίδη.
Ὁ φρα μὲν οὐ ποτὶ γαῖαν ἔχον νεύσαν ὀπωπῶ
Τόφρα ὅττι καὶ Λαίανδρ' ἐρωμανέεσσιν ὀρωσώπρις,

Non defatigabatur videns tenerum collum virginis.
 Sed verò Leandro suauem emisit vocem,
 Verecundia madidum ruborem stillans à facie:
 Hospes tuus verbis forsàn & cautem moueres:
 Quis te variorum verborum docuit vias?
 Hec mihi, quis te duxit meam ad patriam terram?
 Hec autem omnia frustra locutus est, quomodò n. vagus
 Hospes cum sis & insidus, meo amoris misceatur?
 Manifestè non possumus nuptijs legitimis coniungi.
 (Non enim meis parentibus placet) si autem voles
 Vt hospes profugus mea in patria manere,
 Non potes tenebrosam abscondere Venerem.
 Lingua enim hominum amica conuicti: in silentio autem
 Opus, quod perficit aliquis, in truijs audit.
 Dic verò, ne cales tuum nomen, & tuam patriam,
 Non enim meum te lateat: mihi nomen inclutum Hero.
 Turris autem celebris mea domus altissima:
 Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
 Septienssem ante urbem supra profunda littora;
 Vicinum mare habeo inuicis consilijs parentum.
 Neque me prope vicina sunt coetanea: neque chorea
 Iuuenum adsunt: semper autem nocte & die
 Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic fata, roseam sub veste calabat genam.
 Rursus pudore affecta, sua autem increpabat dicta.
 Leander autem amoris percussus acuto stimulo,
 Cogitabat quomodo amoris exerceret certamen.
 Virum enim variis consilijs amor sagittis domat:
 Et rursus viri vulnus medicatur: quibus aut dominatur
 Ipse omnidomitor consultor est mortalibus.
 Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro:
 Tandem autem ingemens artificiosum dixit verbum:
 Virgo tuum propter amorem, etià asperam undam transibis
 Si igni ferueat, & in nauigabilis erit aqua:
 Non timeo grauem undam tuum adiens cubile,
 Non fremitum resonantem grauisoni mariis

Οὐ κείνου
 Ο'ψὲ δ' Ἀει
 Αἰδῶς ὑπὸ
 Σείνει τοῖς
 Τίς σε πολ
 Οἱ μοι τίς
 Ταῦτα δ' π
 Σείνει δ' ὡ
 Αμφαδὸν
 Οὐ γὰρ ἐμοῖ
 Ὡς ξείνῳ
 Οὐ δυνάσ
 Γλῶσσαι γὰρ
 Ἐργον, ὁ ὧρ
 Εἰπέ δ' ἡ μ
 Οὐ γὰρ ἐμοῖ
 Πύργῳ ο
 Ὡς ἐνὶ ναυ
 Σησιὰ δ' ὅ
 Γείτονα π
 Οὐδέ μοι
 Ἡΐδεων π
 Ἐξ ἁλὸς
 Ὡς φαρμ
 Ἐμπελι
 Λείανδρ
 Φραζέτο
 Ἀδρα γὰρ
 καὶ πάλ
 Αὐτὸς ὁ γ
 Αὐτὸς καὶ
 Ο'ψὲ δ'
 Πασδίνε
 Εἰ πυρὶ
 Οὐ γὰρ
 Οὐ βροῦ

Οὐ καὶ εἰσορόων ἀπὰρ οὐρανὸν αὐχένα κέρης.
 Ο'φείδ' Ἀεινίδρω γλυκερῶν εἰνεῖν αὖτο φωνῶν,
 Αἰδῶς ὑγρόν ἐνδύσας δόπος ἔζουσα παρ' ὤπασιν.
 Ξεῖνε· τοῖς ἐπέεσσιν τάχ' αἶψ' ἢ πέσον ὀρίαντες.
 Τίς σε πολυπλάτων ἐπέων ἐδίδαξε καλὸν δούρι;
 Οἷ μοι τίς σ' ἐκόμενασιν ἐμὴν ἐς πατρίδα γῆν;
 Ταῦτα δ' ἅπαντα μείλιχ' ἐφθέγγασθαι πῶς γὰρ ἀλήτης
 Ξεῖν' ἐὼν ἢ ἄπασθ' ἐμῇ φιλότῃτι μιγῆης;
 Ἀμφαδὸν εὐδυνάμεσθαι γάμοις ὅσινισι πελάσσει.
 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπαδύαδεν ἰὼν δὴ ἐδεήσῃς
 ὣς ξεῖν' πολύφοιτόν ἐμὴν ἐς πατρίδα κίρκειν.
 Οὐδ' ὡς αὖτε σκετῆες αὖτις ὑποκλέπῃν ἄφροδίτῃ.
 Γλῶσσαι γὰρ ἀνδρώπων φιλοκέρταμος ἐν δ' ὅσῃσι
 Ἐργον, ὅπως τελέει τις, ἐνὶ τερόδισιν ἀκέρει.
 Εἰπέ δ' ὅμῃ κρύψῃς, τὸν ἔνομα, ἢ σέο πᾶν τῶν.
 Οὐ γὰρ ἐμὴν σε λελήθεν ἐμοὶ δὴ ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργῳ δ' ἀμφιβόητ' ἐμὸς δόμος ἔρανομήκης.
 ὣς ἐνὶ ναμετάρουσι σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σησιὰδ' ὡς πόλιν ἔσθ' βαθυκύμονας ὄχθας
 Γείτονα πόντον ἔχω συγεῖν· βελήσιν τοκήων
 Οὐδέ μοι ἐλγὸς ἔασιν ὀμηλῆες· ἔδ' ἐχρεῖται
 Ἡϊθέων πάρεσσιν αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἡμέρῃ
 Ἐξ αἰὸς ἰὼν ἐμὸν ὅπως ἐρέμει θυάσιν ἡχή.
 ὣς φασὶν ῥοδὲν ἰὼν φασὶν κρύπτει παρ' ἐμῷ,
 Ἐμπαλιν ἀδελφὴν, σφετέρῃς δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
 Λείανδρόν τ' ὅπως βεβόλην ὄξ' ἐκέντρῳ,
 Φράζετο πῶς κεν ἔργον αἰετὸν ἔσθ' ἀγῶνα.
 Ἄδρα γὰρ ἀγαλόμητις ἔρως βελέεσσι δαμάξει,
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκ' ἀκείσεται, οἷσι δ' ἀνάσσει.
 Αὐτὸς ὁ πανδ' ἀμείψω, βουληφόρος δ' ἐβροτοῖσιν,
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χεῖρα σπῆσαι Λεάνδρῳ.
 Ο'φείδ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔνεπε μῦθον·
 Παρθένη σὸν δὴ ἔρωτα καὶ ἄγχιον οἶδ' ἔμαθ' ὅπως,
 Εἰ περὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσεται ὕδωρ.
 Οὐδ' ὅμως βαρὺ χεῖρα τέλει μετανδύμεν ὄντων,
 Οὐ βρομόν ἡχέεντα βαρυγδ' ἐποικὸν θαλάσσης.

Sed semper per noctem portans madidus maritus
 Nauigabo Hellespontum valde fluentem: non longè enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi:
 Tantùm mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
 Eregione ostende per tenebras, ut intuens
 Sim naui amoris habens tuum stellam lychnum.
 Atque ipsum aspiciens videam occidentem booten,
 Nec asperum orionem, ac immadidam tractionem currus,
 Patria obuia ad dulcem portum venirem.
 Sed cara caue perflantes ventos
 Ne ipsum extinguant & statim animam perdam.
 Lychnum mea vitæ luciferum ducem,
 Si verè autem viæ meum nomen & tu scire,
 Nomen mihi Leander benecompta coniunx Herus.
 Sic quidem clandestinis constituebant misceri, iuptijs
 Et nocturnam amicitiam, & nuntium nuptiarum,
 Lucernæ testimonijs pacti sunt seruare:
 Illa quidem lucē extendere, hic autē undas longas transire.
 Pernoctatione autem executi vigillum nuptiarum,
 A se inuiti separati sunt necessitate:
 Hec quidem suam ad turrin, hic autē obscuram per noctem
 Ne quid erraret iaciens signa turris,
 Nauigabat profundī fundamenti ad latū oppidū Abydi.
 Totāque noctē coniugū clādestina desiderantes certamina,
 Sape optarunt venire cubiculum ornantem noctem.
 Iam atrata cucurrit noctis caligo,
 Viri somnum afferens, & non amanti Leandro:
 Sed multifremi apud littora maris
 Nuntium expectabat lucentium nuptiarum.
 Testimonium lucernæ lugubris expectans,
 Lectique clandestini procul speculantem nuntium.
 Ut verò vidit nigra obscuram noctis caliginem,
 Hero lucernam ostendit: accensa verò lucerna
 Animum Cupido exussit festinantis Leandri;
 Lucerna ardente, coardebatur: à verò mari
 Insanarum undarum multi sonum fremitum audiens,

Α'λ' α'ει η
 Νηξομα Ε
 Α'ντία σοις
 Μένον έμ.οι
 Ε'κ σφάτι
 Εατομα ο
 καμιν οπ
 Ου θρασ
 Πατρίδ
 Α'λ'α φίλ
 Μήμιν δσ
 Αύχον έμ
 Εί έτεον
 Ούνομα
 Ως οι μ
 Κα'νυχίλ
 Λύχνα μ
 Η' μ φά
 Πανυχίδ
 Αλλήλων
 Η' μ έον
 Μήτε σφ
 Πλωε βα
 Πανυχί
 Πολλάκ
 Ηδη κυ
 Α'νδ'εα
 Α'λ'α
 Α'λ'ελίλ
 Μαρτυ
 Εύνης
 Ως δ
 Η'εφ
 Θυμό
 Αύχον
 Μαγν

Ἀλλ' αἰεὶ καὶ νύκτα φορεῦμαι ὕψος ἀκοίτης
 Νήξομαι Ἑλλάσποντον ἀγάρρουν· ἔχ' ἔχ' αὖτε γὰρ
 Ἀντία σοῖο πόλιν ἔχω πολίσθρον Ἀβύδου.
 Μῆνον ἐμοὶ ἕνα λύχρον ἀπ' ἡλιβάτε σέο πύργῳ
 Ἐκ παρὰ τῆς ἀνὰ φαινε καὶ κνέφας, ὅφρα νοήσας
 Ἐσσομαι ὀληαῖς ἔρως ἔχων σέθεν ἀσέρεα λύχρον·
 καὶ μιν ἐπιπιδύω καὶ ὄψομαι δαίτα βοάτω,
 Οὐ θρασυὶ ὠρίωνας καὶ ἄβροχρον ὀληὸν αἰμαῖνε
 Πατρίδ' ἀντιπρόσθιο ποτὶ γλυκύν ὄρμον ἰκοίμην·
 Ἀλλὰ φίλη πεφύλαξο βαρυπνεύοντα ἀήτα,
 Μή μιν δοποσβέσσωσι καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω,
 Λύχρον ἐμὸν βίστοιο φασφόρον ἡγεμονίᾳ.
 Εἰς τὸν δὲ δέλεις ἐμὸν ἔνομα καὶ σὺ δαίτωαι,
 Οὐνομά μοι Δείαδρ' εὐσεφείη πόσις Ἡρῆς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις σσιέδεντα μυγῶαι,
 Καὶ νυχίῳ φιλότῃ δὲ ἀγγελίῳ ὑμναίων,
 Λύχρον μαρτυρίῃσιν ὅπως ὦσαντο φυλάσσει,
 Ἡ μὲν φάσκει παύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ παρῆσαι,
 Πανυχίδας δὲ αὐύσαντες ἀκοιμήτων ὑμναίων
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφιάθησαν ἀνὰ ἴκην·
 Ἡ μὲν ἔδον ποτὶ πύργον, ὃ δὲ ὀρφνίσκω ἀνὰ νύκτα
 Μήτι παρὰ πλάζοιτο βαλὼν σημήια πύργου,
 Πλῶε βαθυκρήνη δὲ ἔσ' ὕρεα δῆμον Ἀβύδου.
 Πανυχίῳ δὲ ὁάρον κρυφίοις ποδέοντες αἰέθλοις.
 Πολλὰ κίς ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὀρφνίῳ.
 Ἦδη κυανόπεπλ' αἰέδρα με νυκτὸς ὀμίχλῃ
 Ἀνδράσιν ὕπνον ἄρουσα, καὶ ποδέοντι Δαϊδρα.
 Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνας θαλάσσης
 Ἀγγελίῳ ἀνέμῳ φαινομένη ὑμναίων,
 Μαρτυρίῳ λύχρειο πολυκλαύτοιο δεικνύων,
 Εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτῳ.
 Ὡς δὲ ἴδε κυανέης λιποφειγεία νυκτὸς ὀμίχλῃ,
 Ἡρὸν λύχρον ἔφαινε ἀναπτομένη δὲ λύχρον,
 Θυμὸν ἔρως ἐφλεξεν ἐπειρομένη Δαϊδρα.
 Λύχρον καὶ μὲν σιμωκίετο παρ' ὃ θαλάσσης
 Μαγνησίῳ ροθίων πολυνηχέα βόμβον ἀκούων,

Tremebat quidem primum: postea aut audaciam attollens,
 Talibus alloquebatur consolans mentem verbis:
 Grauis amor & mare implacabile. sed maris
 Est aqua: verum amoris me urit intestinus ignis.
 Assume ignem cor, ne time effusam aquam,
 Ades mihi in amorem, cur fluctus curas?
 Ignoras quod Venus nata est à mari,
 Et dominatur Ponto, & nostris doloribus?
 Sic fatus membra amabilia exuit vestem,
 Ambalus manibus, suoque astrinxit capiti.
 Littorèque exiit, corpusque deiecit in mare,
 Splendentemque festinabat semper aduersus lucernam:
 Ipse remex, ipse classis ipse sibi navis,
 Hero autem alta lucifera super turri
 Perniciosus aurum undecunque spiraret ventus,
 Veste ape lucernam tegebat, donec Sesti
 Multum fatigatus Leander iussit ad portuosum litus,
 Et ipsum suam ad turrin subuexit: ex ianuis verò
 Sponsam anhelantem complexa silentio,
 Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris.
 Duxit sponsam ornans ad penetralia virginalis cubiculi,
 Et corpus totum absterxit, corpusque unxit oleo
 Bene olenti roseo: & mare olentem extinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem altè stratis in lectis
 Sponsam circumfusa blanda emisit verba:
 Sponse multum laborasti, quæ non passus est sponsus alius.
 Sponsus multum laborasti: satis tibi est salsa aqua,
 Fætorque piscosus frementis maris.
 Huc tuos sudores mei impone finibus.
 Sic illa hac locuta est, ille verò statim soluit Zonam,
 Et leges inierunt beneuolæ Veneris,
 Erant nuptiæ, sed sine choreis: erat lectus, sed sine hymenæis
 Non coniugium sacrum quisquam laudauit poeta:
 Non tadarum illuminabat lux cubicularium lectum,
 Neque peragili quisquam insiluit choreæ:
 Non hymenæum cantauit pater, & veneranda mater

Π
 Ἐπεί μιν π
 τοίοισι παρο
 δανός ἔργος κ
 ἔστιν ὕδωρ το
 λάζω πῦρ κ
 Δεῦρο μοι εἰς
 ἀγνώστους, ὅ
 καὶ κρατέει
 ὧς εἰπὼν μ
 Ἀμφοτέρω
 ἦεν ὁ δὲ
 λαμπούμενος
 αὐτὸς εἰὼν ἐ
 ἦεν ὁ δὲ ἦλ
 ἀδυναλίας ο
 φάρεϊ ποταμ
 Πολλὰ καὶ μ
 καὶ μιν εἰδὼν
 Νυμφίον δὲ
 Ἀφροδίτῃ
 ἦ γὰρ νυμφ
 καὶ χροῶν π
 εὐόδμω, πο
 εἰσέτι δὲ ο
 Νυμφίον αἰ
 Νυμφίε π
 Νυμφίε π
 Ὁ δ' αὖτ' ἰ
 Δεῦρο τὰς
 ὧς ἢ μὲν π
 καὶ δεσφ
 ἦν γὰρ υἱος
 οὐ ζυγίλ
 οὐ δ' αὖδ
 οὐδὲ πο
 οὐχ ὕμν

Ἐπεί μιν ῥ' τὸ πρῶτον ἔπειτα ᾧ θάρσος αἰέρεας
 τοίοισι προσέλετο παρηγορῶν φρένα μύθοις·
 Δαηνὸς ἔρος κ' πόντος· ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης·
 Ἔστιν ὕδωρ· τὸ δ' ἔροτος· ἐμὲ φλέγει δόμωχον πῦρ·
 Λάξεο πῦρ κραδίη μὴ δειδίθῃ νήχυντον ὕδωρ·
 Δεῦρο μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοδίων ἀλεγίζεις;
 Ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις δαπόσσος· ὅς τις θαλάσσης;
 Καὶ κρατέει πόντος κ' ἡμετέρων ὀδυσαμένων;
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῆρ' ἀπεδύτατο πέπλον,
 Ἀμφοτέρως παλάμῃσιν, ἐν δ' ἔσφιγγε καρήνας·
 Ηἴοντο δ' ἐξέρτο· δέμας δ' ἔρριψε θαλάσσης·
 Λαμπομένη δ' ἔασευδεν αἰεὶ κρατεναγνία λύχνης,
 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, ῥαυτὸς ὅλος, αὐτόμαχος νηυσ·
 Ἦρόν δ' ἡλιβάτιο φαισφόρος ὑψόδι πύργου,
 Λευγαλέης αὐτῇσιν ὅθεν πνεύσεν αἴτης,
 Φάρεϊ πολλάκι λύχρον ἐπέσκηπεν· εἰ σόκε Σησοῖ
 Πολλὰ καμῶν Δείαδρος· ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῶν,
 Καὶ μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγν' ἐν ᾧ θυράων
 Νυμφίον ἀδυναίνοντα φρεπύξατο σιωπῇ·
 Ἀφροδόμης ῥαδάμηντας ἔτι στείζοντα θαλάσσης
 Ἦγαγε νυμφοκόμοιο μυχὸς ὅππῃ παρδενιδόντο·
 Καὶ χροα πάντα καθήρε· δέμας δ' ἔχρειεν ἐλαίῳ·
 Εὐόδμω, ῥοδέῳ κ' ἀλίπλοον ἔσβεσεν ὀδμῶν
 Εἰσέη δ' ἀδυναίνοντα βαδύς ῥότοις ἐπὶ λέντροις
 Νυμφίον ἀμοιχυδεῖσα φιλωόρας ἔννεπε μύθος·
 Νυμφίε πολλά μόγησας, ἀ μὴ πάδε νυμφίον· ἀλλ' ἄλλο·
 Νυμφίε πολλά μόγησας· ἄλλος νύ τοι ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 Ὁ δ' αἰὲτ' ἰχθυόεσσι βαρυγδεύποιο θαλάσσης,
 Δεῦρο τέως ἰδρωτάς ἐμοῖς ἐπὶ νείτθεο κόλποις·
 Ὡς ἢ ῥ' ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτραν·
 Καὶ δεσιπῶν ἐπέβησαν ἀφ' ἰσονόου κυδερείης·
 Ἦν γὰρ ἄλκι· ἀλλ' ἀχόρδοντο· ἔλω λέχος· ἀλλ' ἄτερ ὕμνων·
 Οὐ ζυγίῳ ἱερῶν τις ἐπθυφήμυσεν αἰδοῖς,
 Οὐ δάδων ἥσραπτε σέλας θαλαμυπόλον θυγῶν,
 Οὐδὲ πολυσκαρῆμα τις ἐπεσκίρτησε χορείῃς,
 Οὐχ ὑμνῶσαν ἄσπε πωτὴρ κ' ἀπότηρ μῆτηρ·

uacaciā attollens,
 uerbis
 patri
 u ignis.
 n,

i.
 are,
 u lucerna.

me,
 osum litum,
 uis uerō

o mātū.
 inalīs cubiculi,
 oleo
 odorem.
 cū

onsum aliū.
 aqua,

Zonam,

sine hymnōi
 oeta:
 lectum,

la mater

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in horu
 Silentium thalamum fixit, sponsam verò ornavit caligo.
 Et nuptiae erant longè à canendis hymenais.
 Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrici. nūquam aurora
 Sponsum vidit Leandrum valde notis in lectis.
 Nauigabat autem regione positurus ad populū Abydi,
 Nocturnos insatiabilis adhuc sperans hymenaeos.
 Ast Hero longa induta veste suos latens parentes,
 Virgo diurna, nocturna mulier: utrique autem
 Sape optarunt descendere ad occasum auroram.
 Sic hi quidem amoris abscondentes vim,
 Occulta delectabantur inter se Venere.
 Sed paruum vixerunt in tempus, neque diu
 Inuicem potiti sunt multiuagis nuptiis.
 Sed quando pruinosæ venit hyemis hora,
 Horrendas commouens multarum vortiginum procellas,
 Profunditatesque infirmas & madida fundamenta mari,
 Hyemales spirantes verberabant venti:
 Nimbo percutientes totum mare. Vapulante autem
 Iam nauem nigram fregit in duas partes terra.
 Hyemale & insidum effugiens mare nauta.
 Sed non hyemalis te timor cohercebat maris
 Fortanime Leander: nuntius sed te turris
 Consuetam significans lucem nuptiarum
 Furentis te impulit securum maris,
 Crudelis & perfidus: debebat autem infelix Hero,
 Hyeme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accendens brevis temporis stellam lectorum,
 Sed amor & fatum cogebat. allecta autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amorum.
 Nox erat, cum maximè spiranteis ventos
 Hyemalibus flatibus iaculantes venti
 Collecti irruunt in littus maris.
 Tunc Leander consueta spe sponsæ,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso.
 Iam abunda, unda voluebat, accumulabatur verò aqua,

Α'μα' λέχῳ
 Σιγῇ πασὼν ἐ
 Καὶ γὰρ ὡ
 Νύξ μ' ἔλω κ
 Νυμφίον εἶδε
 Νήχετο δ' αἰ
 Ἐννυχίων ἀκ
 Ἡ ἐφ' ἧ' ἔλκε
 Πασδένῳ ἡμ
 Πολλάκις ἠρή
 Ὡς οἱ μ' φι
 Κρυπῶσιν τι
 Α'μ' ὀλίγον
 Α'μ' ἤλκων δ' αἰ
 Α'μ' ὅτε πα
 Φειγαλέας δ
 Βένδεα δ' αἰ
 Χειμέριοι π
 Λαίλαπ μα
 Ἡ δὲ νῆα μα
 Χειμερίω
 Α'μ' οὐ χει
 Κατερέδυ
 Ἡ δ' αἶδα σπ
 Μαγνομήνης
 Νηλεὺς κ
 Χείματ
 Μικίτ' αἰ
 Α'λλὰ πόθ
 Μοιραίων
 Νύξ ὡς δ
 Χειμερίης
 Α'θρόον ἐμ
 Δὴ τότε Λ
 Δυσκελὰ
 Ἡ δὲ κύρ

Α'λλὰ λέχ' ὀρέεσσαι τελευτάμοισιν ἐν ὥρῃ
 Σιγῇ πατρὸν ἐπιξεν ἐνυμφόκομψε δὲ ὁμίχλῃ,
 Καὶ γὰρ μὲν ὡς ἀπάνδρου ἀειδομένων ὑμνῶν,
 Νῦξ μὲν ἔλω κείνοισι γαμοσὸν, εὐδ' ὅτ' ἡὼς
 Νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀγνώστοις ἐνὶ λέκτροις.
 Νήχετο δὲ ἀντιπύργιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδ'·
 Ἐννυχίον ἀκέρητον ἐπὶ πνείων ὑμνῶν.
 Ἦρό' δ' ἔλκεσσι πεπλ' ἐς λήθουσα τοκῆας,
 Παρθένην ἡματιήν, νυχὴν γυνή, ἀμφοτέρω ἦ,
 Πολλὰ κίς ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν ἡδ'·
 Ὡς οἱ μὲν φιλότιτον ὑποκλέποντες ἀν' ἄγκλῳ,
 Κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυδереῖν.
 Α'λλ' ὀλίγον ζώεσκον ὅππ' χρόνον εὐδ' ἐπὶ δῆρον
 Ἀλλήλων δότ' ἄντο πολυπλάγκτων ὑμνῶν·
 Α'λλ' ὅτε παρήεντ' ἐπὶ λυθε χείματος ὥρῃ
 Φρικαλέας δυνέεσσαι πολυσφάλιγας αἰέτας·
 Βένδεα δὲ ἀσθήματα καὶ ὑγρὰ θέμεσθαι θαλάσσης,
 Χειμέριοι πνείοντες ἐπεσφείλιζον αἴηται,
 Λάλαπι μασιζόντες ὅλῳ ἄλλα τυπτομένης ἦ,
 Ἦδη νῆα μέλαιναν, ἀπέκλασε διχθὰδι χέρσας
 Χειμερίῳ καὶ ἄπυσον ἀλυσκάζων ἄλλα ναύτης.
 Α'λλ' οὐ χειμερίης σε φόβ' ἡκατέρωκε θαλάσσης
 Καρτερόδυμε Λεάνδρε, διακτορεῖν δέ σε πύργου,
 Ἦθάδε σημαίνεσσαι φασφορίῳ ὑμνῶν,
 Μαγνομήνης σ' ὥτρυνεν ἀφ' ἡδ' ὅσωντα θαλάσσης,
 Νηλεΐης καὶ ἄπυσ'· ὄφελ' ἦ δόσμορον Ἦρό',
 Χείματ' ἰσταμένοιο μῦθ' ἀπάνδρου Λεάνδρου,
 Μικέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέπτων·
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο δαγρομένη ἦ.
 Μοιχείων ἀνέφαινε καὶ ἐκέτε δαλὸν ἐρώτων.
 Νῦξ μὲν ὅτε μάλιστα βαρυπνέιοισιν αἴηται
 Χειμερίης πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 Ἀδρόον ἐμπίπρουν ὅππ' ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Δὴ τότε Λεάνδρος παρ' ἐδήμον' ἐλπίδι νύμφης
 Δυσκελεύων πεφόρητο θαλασσαίων ὅππ' ἰώπων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίετο· σὺνιετο δὲ ὕδωρ.

in horu
 ornauit caligo
 in.
 nūquam autem
 lectis.
 opulū Aabydi,
 nen aor.
 parentes,
 item
 rogans.

num procellas,
 tamenta mari,

te autem
 erra.

Hero,

lam lectonum,

morum.

tuerò aqua,

*Ætheri miscebatur mare: concitata est undique terra,
 Pugnantibus ventis, Zephyro autē contra spirabat eurus,
 Et notus in boream magnas immisit minas:
 Et fragor fuit ineuitabilis valdisfremi maris,
 Grauiā autem passus Leander implacabilibus gurgitibus,
 Sape quidem precabatur æquoream Venerem:
 Sape autem & ipsum regem Neptunum maris.
 Atithæa non boream immemorem, relinquit nymphe.
 Sed ei nullus auxiliatus est: amor autē non coercuit fata.
 Undique autem accumulāt malē obuiō fluctus impetu
 Contritus ferebatur: pedum autem eius defecit vigor.
 Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Multa autem spontanea effusio fluebat in guttur.
 Et potum inutilem impetuosi potauit maris.
 Et iam lucernam infidam extinxit amarus ventus,
 Et animam & amorem deflendi Leandri.
 Cū adhuc autem dirigeret iter vigilibus oculis,
 Stabat fluctuans miseris curis.
 Venit autem aurora & non vidit sponsum Hero.
 Circunquaque oculum dirigebat in lata dorsa maris,
 Sicubi videret errantem suum maritum
 Lucernā extinctā. apud fundamentum turris
 Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum,
 Variam scindens circa pectora tunicam,
 Cum strepitu praeceps ab alta deturbata est turri.
 Atque Hero mortua est ob mortuum maritum:
 Suique potiti sunt & in ultima pernicie.*

F I N I S.

Αἰδέει μίσηται
 Μαργαρυφῶν
 Καὶ νότος ἐς
 Καὶ κτύπος
 Αἰονοπαθῆς
 Πολλάκι μὲν
 Πολλάκι δ' α
 Ἀττίδος ἔβ
 Ἀλλὰ οἱ ἔτι
 Πάϊτοδι δ' α
 Θρυπτόμενος
 Καὶ δένει
 Πολλὴ δ' αὖ
 Καὶ ποτὸν α
 καὶ δὴ λύχνος
 Καὶ ψυχῶν
 Εἰ σέ τι δ' ἰθ
 Ἰστατο κυ
 Ἡλυθε δὲ ἡ
 Πάϊτοδι δ' ὅ
 Εἶπε ἔσσεθ' ἡ
 Λύχνος σβεν
 Θρυπτόμενον
 Διαδάλειον
 Ροιζήσεν
 Καδ' ὁ Ηρό
 Ἀλλήλων δ'

ὅσοι ναυδα
 νήσων. non
 If. Hort.
 καὶ μὴν ὀπιπ
 Cant.
 ἢ ζυγίω is
 Falkenbu

Αἰδέει μίσγετο πόντῳ· ἀνέχετο πάνταθεν ἡ γῆ,
 Μαρναμένων ἀέμων· ζεφύρω δ' αὐτέπνεεν βῦρ·
 Καὶ νότῳ ἐς βορέω μεγάλας ἐφίηκεν ἀπειλάς.
 Καὶ κτύπῳ ἰὼ ἀλίαςτος ἐλισμαράσιο θαλάσσης,
 Αἰνοπαδῆς Ἰ Δέανδρῳ ἀκμήτοισι ἐνὶ δῖνας
 Πολλάκι μὲ λισταίνευσε θαλασσίῳ ἀφροδίτῳ.
 Πολλάκι δ' αὐτὸν αἶακτα προσδάωνα θαλάσσης·
 Ἀττίδος ἔβωρε ἰωνήμονα κέλλιπε νύμφης·
 Ἀλλὰ οἱ ἔτις ἀρήγμυ, ἔργος δ' ἐκ ἤρκεσε μοίρας.
 Πάντοτε δ' ἀγρομήσιο δυσαντὲι κύματ' ὄρμη
 Θρυπτόμενῳ πεφόρητο ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμη,
 Καὶ δένῳ ἰὼ ἀδόντην ἀκοιμήτων παλαμῶν·
 Πολλὴ δ' αὐτὸματ' ὀχύσις ὕδατ' ἐρρεε λαμῶν,
 Καὶ ποτὸν ἀχρήστον ἀμαμακέτε πέν ἄλκιος,
 Καὶ δὴ λύχρον ἄπσον ἀπέσβεσε πικρὸς αἷτης,
 Καὶ ψυχῶν κῆ ἐροτα πολυκλαύτοιο Λεαῖδρος.
 Εἰ σέπ' ἰθὺόντ' ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὅπως παῖς,
 Ἰστατο κυκλίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμνης·
 Ἡλυθε δ' ἡερύχμια, κῆ ἐκ ἰδε νυμφίον Ἡρόν.
 Πάντοτε δ' ὄμμα τίπαινε ἐπ' ὀρέα ναῖτα θαλάσσης·
 Εἶπε ἔσσεθρήσφεν ἀλώμενον ὃν ὤρεα κοίτῳ.
 Λύχε σβεννυμῶσι. ὤρεα κρηπίδα ἢ πύργου
 Θρυπτόμενον σπιδάδεσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτῳ,
 Δαυδάλεον ῥήξασα πρὸς σήδεσσι χετῆρα,
 Ροιζήδεν πρὸς κάρῳ ἀπ' ἡλιβάτε πέσε πύργου.
 Καὶ δ' Ἡρόν τέθνηκε ἐπ' ὀλυμῶν ὤρεα κοίτῳ.
 Ἀλλήλων δ' ἀπέναντο κῆ ἐνπυμάτῳ πρὸς ὀλέθρῳ,

ὄσοι ναυδα.) Fortasse scribendum ἀλίσσεφτον σφυρῶν
 ἡσων. non ἀκίσρ. utitur illa voce non semel Nonus.
 Is. Hort.

κῆ μὴν ὀππῆ.) Legendum est ἐφ' ἐδωόντῳ βωώτῳ. G.
 Cant.

ἔξυγίλῳ ἰερῶν.) Legendum Ἡρῶν, ut est in m. Ger.
 Falkenburgius.

Τ. Ε. Δ. Ο. Σ.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

AUTHORUM,

QUORVM POEMATATA HOC

ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus,

THEOGNIS Megarensis, pag. 7
Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78

PHOCYLIDES, pag. 101

Versus Phocylidi attributum apud Athenzum
tum apud Stobzum, pag. 112
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124.

PITHAGORÆ carmina aurea, pag. 122

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amer-
pach. 126.

SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131

Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 141

TYRTHÆVS de Virtute bellica, pag. 147

Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. & 161

Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158

Gnomica eiusdem in mortem, pag. 162

RHIANI, de imprudentia, pag. 17

EX ENAVMACHI scriptis sententiæ

pag. 1
Eiusdem

PANTY

Ex ORP

MIMN.

Epigram

ZINI in

CALLI

EVENI

ERATO

MENEC

POSIDI

METRO

TIMOCL

THOS A
tur Senar
Poëtarum
hæc sunt.

Amantem,
Amicū & A
Animum,

I N D E X.

	pag. 173	Eiusdem vituperium diuitiarum,	Pag. 176
HOC		<i>PANTASIDIS</i> in incontinentiam,	177
I-		<i>Ex ORPHEO</i> , de Deo,	181
	pag. 7		
to.	pag. 78	<i>MIMNERMI</i> de vita quòd brevis sit,	184
	pag. 101	Epigrammata eiusdem,	187
		<i>LINI</i> in prudentiam & Spem,	189. & 191
d Athenzum		<i>CALLIMACHI</i> nonnulla,	191
	pag. 112	<i>EVENI</i> Parv sententia,	193
V. Amerpa-		<i>ERATOSTHENIS</i> Cyrenat,	195
	pag. 124	<i>MENECRATIS</i> Comici,	197
		<i>POSIDIPPI</i> Cassandry,	ibid. & 265
	pag. 122	<i>METRODORI</i> Atheniensis,	199
m V. Amer-		<i>TIMOCLIS</i> Comici,	ibidem, & 267

pag. 131		
ilone , tumi		HOS AVTORES INSEQUI-
pag. 141		tur Senariorum libellus , continens diuersorum
	pag. 141	Poëtarum sententias singulares : quarum capita
		hæc sunt.

pag. 141			
pag. 157. & 161	I N	<i>Artem,</i>	226
	<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i> 226
pag. 158	<i>Amicũ & Amicos,</i>	230	<i>Auaritiam,</i> 224
pag. 161	<i>Animum,</i>	352	<i>Audaciam,</i> 226
pag. 17			
ptis sententia			

INDEX.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Iusto</i>	208
<i>DE</i>		<i>Iuuentute,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>IN</i>	
<i>DE</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Merorem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fœlicitatem,</i>	210	<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Nouercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>AD</i>		<i>DE</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>DE</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria.</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria.</i>	228	<i>Pietate,</i>	211
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>	224	<i>Precibus,</i>	212
<i>Iureiurando,</i>	220	<i>Prudentia,</i>	232
		<i>Pulchritudine,</i>	214

Regem,
Risum,

Sanitatem
Senectutem

Seruos,
Silentium,

Somnum,
Spem,

ADDI
cum su
veterun
ca, ab H

HILEM
Poëta fui

ALEXID

AMPHI

ANAXA

ANTIPH

APOLLO

DIPHIL

ENAN

IODOR

I N D E X.

208	<i>IN</i>	<i>Superbiam,</i>	228
218	<i>Regem,</i>	202	<i>DE</i>
	<i>Resum,</i>	204	<i>Tempore,</i> 214. <i>Q</i>
210	<i>IN</i>	<i>Tolerantia,</i>	228
218	<i>Sanitatem,</i>	228	<i>DE</i>
220	<i>Senectutem,</i>	204	<i>Veritate,</i> 202
214	<i>Servos,</i>	210	<i>Vita,</i> 202. <i>Q</i>
	<i>Silentium,</i>	226	<i>Vituperio,</i> 234
214	<i>Somnum,</i>	228	<i>Voluptate,</i> 212
234	<i>Spem,</i>	210	<i>Virtute,</i> 200

Ex Io. Hertelij versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM
 cum superioribus argumenti nonnulla ex
 veterum Comicorum fragmentis Gnomi-
 ca, ab H. Stephano versibus expressa.

216	<i>PHILEMONIS</i>	qui nouæ seu mediæ Comædiæ	
212		Poëta fuit,	235
224			
216			

216	<i>ALEXIDIS</i>	<i>Thurij</i>	240
206	<i>AMPHIDIS</i>	<i>Atheniënsis,</i>	242
222	<i>ANAXANDRIDIS</i>	<i>Rhodij,</i>	243
200	<i>ANTIPHANIS</i>	<i>Carystij,</i>	244
211	<i>APOLLODORI</i>	<i>Geloi,</i>	248
218	<i>DIPHILI</i>	<i>Sinopensis,</i>	249
208	<i>MENANDRI</i>	<i>Atheniënsis,</i>	250
212	<i>ODODORI</i>	<i>Sinopensis,</i>	258
232			
214			

INDEX.

EUBULI Atheniensis,
HIPPARCHI,
NICOSTRATI,
PHERECRATIS Atheniensis,
CRATETIS Atheniensis,
ERIPHI
CLEARCHI,

259
261
261
261
265
265
207

FINIS.